

אבו נואס: שלושה שירי יין

א. משכון היין

אָל בֵּית מְרוֹחַ, לְשַׁעֲשׂוּעִים בּוֹ פְּלִיטָה / שְׁלֹשָׁה צָעֲדָנוּ.
וְהַלִּילָה כְּמַעִיל לָנוּ, מַעַל וּמִסָּבִיב / לֹא אָדָם תַּחֲזֶה בּוֹ וְלֹא שָׂד.
עֲמָנוּ יְהִלֵּךְ בְּאַשֶׁר נִהְלֵךְ / לְבַד מְשָׁמִים שְׁכֹכְכֵימ בָּם תְּלוּיִים.
עֲדִי כִי בְדַמִּי עַל דָּלֶת הַתְּדַפְקָנוּ / "מִי הַמְתַּדְפֵּק?" שְׁאַלָה הַמוֹזְגָת.
"אָנוּ" הִיא מַעֲנֵנוּ.
—עֲלָמִים, פֶּתַחֵךְ הַבְּחִינוּ / זֹאת הַפַּעַם לֹא כְּמִנְהַגְנוּ נִהְגָנוּ, וְנִשְׁכַּם.
אִם לָנוּ לֹא תַעֲנִי, תִּפְרָד חֲבִילֵתְנוּ / אִם תִּכְנָסִינוּ, תִּתְמִיד יִדְדוּתֵנוּ.
לָנוּ הַשִּׁיבָה: בְּרוּכִים הַבָּאִים! / אֲנִשִּׁי אֲמַת, פָּתִי אֵין בְּקֶהֱלָם!
לֵה אֲמַרְתִּי: מִדַּת צֶדֶק לָנוּ מִזְגִי / מִכְּדֵי יַיִן, לֹא יַעֲדִיפוּ וְלֹא יִחְסִירוּ.
יַיִן הַבִּיאָה כְּשֶׁמֶשׁ מְשָׁלוּ / זִיו לֹו כְּזִיו פִּימָה וְהַדּוֹר קִנְקָנוּ.
—מַה שְׁמַךְ וּמַה הַדְּמִים?— לֵה אֲמַרְתִּי— / מְחִיר גִּבְבִּי! וּפְקִדְנוּךְ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ.
וְתֹאמֶר: חֲנוּן שְׁמִי! וְהַמְחִיר שְׁלוֹשָׁה בְּתַשְׁעָה * / הֵן לְזוּלְתַכֶּם כָּכָה מְכַרְנוּ.
וְיֵהִי כִי פִנְהַ הַלִּילָה / מֵאֲזֹנִים הַצִּיבָה כְּסַפְנוּ לְשִׁקּוֹל.
לֵה אֲמַרְתִּי: בְּאָנוּ, אֵךְ מַצְעֵר כְּסַפְנוּ! / הַתֹּאבִי בְּאַחַד מִמֶּנּוּ מְשִׁכּוֹן?
וְתַעַן: אַתָּה בִּידֵי הַמְשִׁכּוֹן! / נִצַּח בְּכֶלֶא אוֹשִׁיבְךָ אִם הַחֹב לֹא יִפְרְעוּ.

* שלושה קנקנים בתשעה דיגרים.

ב. היין והקוראן

השִקְנִי וְאֵת יוֹסֵף הַשָּׂקִיָּה / יֵן עָרֵב וְחָרִיף.
 נִטּוֹשׁ מִן הַחַיִּים כָּל שְׁנַעֲכָר / וְטוֹל אֲשֶׁר טָהָר.
 הַשִּׁקְנִי כּוֹס מְלֵא וְשׁוֹפֵעַ / בְּמַחְצִית לֹא אֶחָפֵץ.
 שְׂיִמָּה לְצַדִּי תַמֵּת-הַיֵּין / וְעֲמָה אֶת הַקּוֹרְאָן שִׁית.
 גִּמַּע שְׁלֵשׁ כּוֹסוֹת מְזוּ / וְהִגָּה תִיבוֹת מְזָה.
 וְהָיָה הַטּוֹב שֶׁל זֶה תְּמוֹרֶת הָרַע שֶׁל זֶה. / וְעַתָּה הָאֵל יִסְלַח
 זָכָה מִי שֶׁמָּחָה זֶה בְּזֶה / וּמִצָּא דֵי סְפוּקוֹ.

ג. היין והצום

מִנַּע הַצּוּם אֶת הַיֵּין / וַיִּבְעֵר אֶת הַשְּׂעִשׁוּעִים.
 בְּכֹלֵא הַצּוּם נוֹתְרָנִי / אֲסִירִי דְאָגָה וַיְגוֹן.
 אֵךְ בּוֹ הֵן נִעְרִים / עַל מִי שְׂאִין עָלָיו לְהַעְרִים.
 כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֶּקֶר נִשְׁתָּה / גְּבִיעִים קְטַנִּים וְגִדּוּלִים.
 בְּפוּמְבֵי מִן הַשִּׁיר נִזְמָר / כָּל שְׁנַחֲפוּץ וְנִאֲוָה.
 הַשִּׁקְנִי עַד כִּי תִרְגָּלוּ / בְּעֵינֵי תְּמוֹרֵי יִרְאָה.